

Egy logikai kifejezés elemi állításait az angol ábécé nagybetűivel jelöljük. A logikai kifejezés leírása során a *nem*, az *és*, a *vagy* és az *implikáció* műveleteket használjuk, amelyeket rendre a `!`, `&`, `|`, `>` karakterekkel jelöljük. A műveletek végrehajtási sorrendjét zárójelezéssel módosíthatjuk.

Írjunk programot, amely a kifejezés kiértékelésének lépéseit mutatja be a következő módon. Keressük meg az egyik legelőször kiértékelhető részét a kifejezésnek, majd nevezzük el az angol ábécé egy kisbetűjével. Az eredeti kifejezésbe helyettesítsük be ezt a betűt, majd kezdjük előlről. A folyamat végén a kifejezés az angol ábécének csupán egyetlen kisbetűjét fogja tartalmazni.

A bemeneti fájl egyetlen sora tartalmazza a feldolgozandó logikai kifejezést, amely legfeljebb 80 karakter hosszú. A kimeneti fájl sorai a kiértékelés lépéseit mutatják be. Minden sor két részből áll. Az első rész az angol ábécé egy, még nem használt kisbetűjével kezdődik, majd az egyenlőségjelet követően a kifejezés első kiértékelésre kerülő részével folytatódik. Egy szóközt követően a kifejezést írjuk át úgy, hogy abba – a kiértékelésre kerülő rész helyére – a sorbeli kisbetűt írjuk.

Bemenet	Kimenet
<code>A&!C</code>	<code>a=!C A&a</code> <code>b=A&a b</code>
<code>(A B)&(B C)</code>	<code>a=A B a&(B C)</code> <code>b=B C a&b</code> <code>c=a&b c</code>

A program első parancssori argumentuma a bemeneti fájl, a második argumentuma pedig a kimeneti fájl neve legyen.

Beküldendő a program forráskódja (`i316.pas`, `i316.cpp`, ...), valamint a program rövid dokumentációja (`i316.txt`, `i316.pdf`, ...), amely tartalmazza a megoldás rövid leírását, és megadja, hogy a forrásállomány melyik fejlesztő környezetben fordítható.